

diføt nyt

69

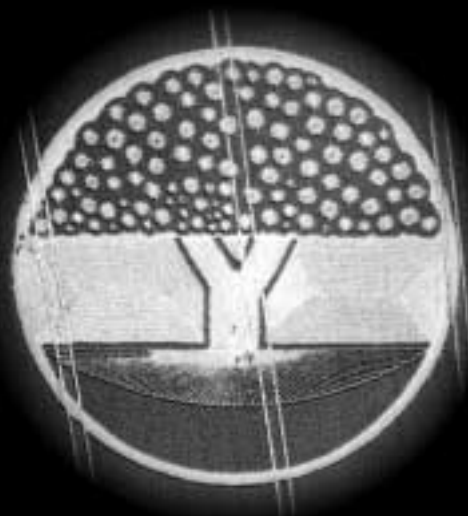
Korncirkler 2002:
Frisk rapport fra England

Essay:
Einstein Superstar

Moderne terapi
med magneter

MEG - IV:
Seneste nyt fra
Tom Bearden

Forum:
Varsler og
skjult viden
Naturvidenskab og
gudsopfattelse

NR. 69.2 / AUGUST 2002

KR. 25,-

DANSK INSTITUT FOR ØKOLOGISK TEKNIK

Rejseindtryk fra Sydengland

- en rapport om korncirkler

Af Jan Koed

Anita og jeg havde i nogen tid overvejet at tage en uges ferie og besøge familien i London. Invitationer havde det ikke skortet på. Der manglede blot en passende lejlighed til at tage nogle dage fri og drage vestpå.

Korncirkler er et fænomen, vi begge er fascinerede af. Vi har fulgt udviklingen mere eller mindre tæt, siden Preben Hansson holdt sit foredrag i DIFØT om emnet i 1992. På trods af skeptikernes og mediernes ihærdige forsøg på at trivialisere fænomenet, har figurerne år efter år sat nye rekorder i kompleksitet og skønhed. Ønsket om at se fænomenet med egne øje havde vokset sig stærkt.

Ideen om at kombinere familiebesøget med et tur til korncirklernes kerneområde i det sydlige England tog form. Det viste sig nu så heldigt, at den planlagte tur kunne kombineres med en deltagelse i det årlige korncirkeltræf i Glastonbury, hvor de »professionelle« korncirkelforskere mødes og arrangerer foredrag.

Dagen før afrejsen den 14. juli blev de seneste informationer hentet ned fra *Crop Circle Connector's* hjemmeside.¹ Det første opslag på dette års korncirkler viste en imponerende figur, der for ganske nyligt var blevet observeret nær Stonehenge. Det satte yderligere skub i rejseysten. Turen med *Maersk Air* forløb gnidningsløst, og efter et par hektiske dage sammen med familien i London kunne vi omsider hente vores udlejningsbil i

lufthavnen i Gatwick og drage mod det forjættede korncirkelland.

Det sydengelske landskab viste sig fra sin elskværdigste side. God varme og ikke for stærk sol. Trafikken var jævn, og vores ca. 150 km lange dagsetape førte os ad overvejende tosporede hovedveje gennem store og små byer, mange af dem ganske idylliske og med gamle velbevarede huse.

Første mål var landsbyen Alton Barnes i grevskabet Wiltshire med den i korncirkelkredse berømte »landevejskro« *Barge Inn*. Det viste sig nu, at kroen ikke henvendte sig til landevejsfarere, men til kanalfolket, der i særlige husbåde besejler Kennet-kanalen, der går fra Bristol i vest til Reading i øst. Den usædvanligt velholdte stenbygning har i mange år været et fast mødested for korncirkelentusiasterne. Her kan man udveksle seneste nyt om forekomsten af korncirkler og få en snak med vennerne over baren. Vi benyttede lejligheden til et kikk ind i billardrummet, som er rigt dekoreret med billeder og avisartikler med relation til korncirklerne. På et kort over området kan man klistre mærkater på de steder, hvor man har observeret en korncirkel.

Dagens vigtigste programpunkt var Stonehenge. Anita havde været der flere gange, men for mig var det en debut. Og jeg blev ikke skuffet. Det er et fantastisk sted, hvor oplevelsen ved at være der langt overgår alverdens billedmanipulerende postkortgengivelser af bygværket. Tæt på er det de overvældende di-

mensioner af de anvendte sten og den kløgt, hvormed de er tappet ind i hinanden. På længere afstand opleves monumentets dominans over landskabet og den magiske kraft, der ligger skjult i dets tavse budskab.

Men vi vidste jo allerede nu, at der på en mark i nærheden lå en usædvanlig smuk korncirkel, som det var vores agt at kikke nærmere på. Vi hentede bilen og kørte ca. 1 km i sydøstlig retning og fandt en egnet parkeringsplads. Efter 10 minutters travetur var vi nået frem. Stedet kaldes for Normanton Down Barrows efter de mange bronzealdergravhøje, der ligger spredt i området.

Pludselig stod vi udkanten af en af »korncirkelens« blade og kunne se de regelmæssigt nedbøjede kornaks og de præcist afsatte kanter, men overskue den store figur i sin helhed var komplet umu-

Korncirkel i en hvedemark ved Normanton Down ca. 1 km syd for Stonehenge. Figuren blev observeret og registreret 4. juli 2002.

Foto: Lucy Pringle

ligt. Med vores medbragte billede i hånden kunne vi dog orientere os i figuren, efterhånden som vi bevægede os rundt og beundrede det perfekt udførte arbejde. Vi gik op på en af gravhøjene, og selv om vi herfra kunne overskue figurens udstrækning, var det stadig ikke muligt at se dens regelmæssige, logiske, men alligevel komplekse struktur – for slet ikke at tale om dens poetiske skønhed.

Vores korncirkeldebüt havde fået en heldig start, og lysten til at se mere var skærpet.

Wiltshires herligheder

Næste dags program bestod i at nå til Glastonbury i grevskabet Somerset. På vejen skulle vi besøge Silbury Hill og

Avebury, som begge er forhistoriske anlæg, hvis oprindelse og formål er hyllet i mystik. Desværre er adgangen til Silbury Hill lukket for publikum, fordi højen ikke kan tåle sliddet af de mange besøgende. Men den er alligevel værd at besøge, dels på grund af dens landskabelige kvaliteter, dels fordi den tilsyneladende er et pejlemærke og et knudepunkt for de finere energier i det energimæssigt potente Sydengland.

Hvert år afsættes der korncirkler i eggen omkring Silbury Hill. Og vi vidste, at der allerede den 4. juni var rapporteret en ganske flot firfoldig geometri på en mark tæt ved. Figuren kunne ikke ses fra vejen, og tiden tillod os ikke at tage vandreturen langs markskellet. Til gengæld observerede vi en helikopter, der i lang tid kredsede i området og foretog særdeles mærkværdige manøvrer som fx at overflyve marken i lav højde gentagne gange. Foretog den opmålinger, eller lavede den filmoptagelser?

Avebury var næste stop. Det er et imponerende anlæg hovedsageligt bestående af en ringvold med mange enkeltstående sten opstillet dels i cirkelform dels i lange rækker. Flere veje krydser gennem området og gennem landsbyen Avebury, som ligger midt i voldanlægget. Området er absolut et besøg værd med en del butikker, spisesteder, mu-

seum og de obligate souvenirforretninger. Alle faciliteter er nydeligt tilpasset stedet, og man er dejlig fri for den tivolisering, som er en nærliggende risiko ved den slags turistattraktioner.

Avebury er også arnestedet for mange korncirkler, og Anita opdagede to i området. Den ene mindede om skiven fra et elektrostatisk apparat, en influensmaskine, med de mange lameller i en rundkreds. Den så noget »primitiv« ud, fx gik antallet af lameller ikke op i cirklen, og den ville med sin enkle geometri have været rimelig let at udføre med et par brædder, en snor og lidt fodtramp. Vores skepsis blev senere bekræftet af en ekspert, der fejede den af som menneskeskabt. Den anden, mindre synlige, virkede ægte.

Pilgrimsbyen

Nen på aftenen nåede vi frem til Glastonbury og blev indkvarteret hos Alex, en nydelig og smilende pige, der i anledning af korncirkelarrangementet havde udlejet sine værelser til nogle få af deltagerne. Vi havde bestilt 3 overnatninger, og vi nød Alex' gæstfrihed og særdeles velassorterede, vegetariske morgenbord – ingen *English breakfast* her!

Normanton Down korncirklen set fra en af gravhøjene – umulig at overskue fra denne vinkel, 16. juli 2002.
Foto: Jan Koed

Glastonbury er en forholdsvis lille provinsby, som er ganske pæn, men ikke overvældende spændende som by betragtet. Der er en hyggelig hovedgade, hvor man bemærker de mange *new-age* inspirerede butikker og ruinerne af den gamle katedral. Ved siden af byen knejser den høje bakke, The Tor, hvor kun tårnet fra en nu forsvunden 1300-tals kirke står tilbage.

Byen er nok mest kendt for sin årlige musikfestival, men stikker man spaden lidt dybere i jorden, opdager man, hvorfor netop denne by er valgt som det naturlige mødested for korncirkelentusiasterne. Helt tilbage til stenalderen har det været et pilgrimssted. Det siges, at Jesus som ung mand besøgte stedet, og at det var Josef af Arimatæa, der her byggede den første kristne kirke på De britiske Øer. I middelalderen var det et af Europas største centre for munke, og der findes efterladenskaber fra den gamle britiske (keltiske) kirke, der rådede over et enormt bibliotek, som tiltrak mange af tidens fritænkere, herunder naturfilosoffer, tempelriddere, keltiske helgener og forskellige religiøst betingede flygtninge (valdensere og katarer). Legenden vil også vide, at kong Arthur ligger begravet her.

I det 20. århundrede har stedet tiltrukket nyere generationer af fritænkere, alternative behandlere, forfattere og alle former for utraditionelt tænkende mennesker. Arrangørerne af *Glastonbury Symposium* skriver selv, at en af de store fordele ved at holde symposiet her, er at »jordenergiene er stærke, og at impulsen fra Glastonburys historiske arv i nogen grad kan få en skør interesse for korncirkler til at synes helt normal«.

Torsdag den 18. juli havde vi meldt os

Kæmpehøj var en stor spiral

I det sydengelske landskab rejser en næsten 40 meter høj og mystisk bakke sig over det frodige græslan. Silbury Hill, som bakken hedder, har ligget der i cirka 4.500 år, men nu afslører seismiske undersøgelser fra *English Heritage*, at højen ikke »bare« er en høj, skabt af opsamlet jord, lagt oven på hinanden i terrasselag. I stedet blev højen udstyret med en spiralformet vej hele vejen fra foden og til toppen, hvor der var en platform.

Højen var af kridt, så den var helt hvid. Omkring den lå en lille lavvandet voldgrav, og to dæmnin-ger førte over vandet til spiralvejen og herfra videre op ad højen. Højen var 9- eller 10-kantet og oprindeligt 31 meter høj og cirka 160 meter i diameter målt ved jorden.

Arkæologerne mener, at højen måske har været brugt til rituelle handlinger.

Illustreret Videnskab 10/02

til en busekskursion til nogle af korncirklerne. Normalt plejer arrangørerne at kunne fylde én bus, men i år var der deltagere nok til at fylde to fuldvoksne langtursbusser. Vi var heldige at få den særdeles kyndige, tidl. efterretningsmand i RAF, David Kingston² med som guide. Og som vi allerede nu havde forudset blev vi kørt »tilbage« til korncirklen ved Stonehenge og Norton Down. Vi kunne dog i det stille glæde os over, at vi selv havde fundet frem til stedet dagen før, og at vi havde oplevet det i selskab med langt færre mennesker og under roligere omstændigheder. Nu var der en evig larm fra landmændenes høstmaskiner, luftvåbnets jettfly på øvelsesflyvning og private udflugtshelikoptere.

Den anden korncirkel, der blev tid til at vise os den dag, lå ved Alton Barnes, se bladets forside. Den var rapporteret dannet den 15. juli og var således endnu ganske frisk. Figuren, der har fået navnet Yggdrasil (verdenstræet i den nordiske mytologi), adskiller sig fra de fleste andre korncirkler ved at være mere naturalistisk end geometrisk i sit formsprog, ja træstammen og -kronen virker næsten barnlige i tegningen. Men tag endelig ikke fejl. Står man på marken, forbløffes man over det raffinerede læg af stråene. Bemærk fx, hvordan de forskellige læggetninger danner rombefulde mønstre i figurens midte, fordi lyset reflekteres forskelligt. Også »rodmønstret« imponerer ved sine fine og regelmæssige stråler. Havde vi været skeptiske over for netop denne figur på forhånd, var vi nu parat til at tro på, at den ikke var udført af mennesker med anvendelse af kendt teknik.

En lang dag

Selve symposiet begyndte fredag den 19. juli, dagen efter busturen, og varede hele weekenden til og med søndag aften kl. 10. Symposiet, der afholdes hvert år, var nået til nr. 12 i rækken. I år havde man valgt at flytte arrangementet til større og bedre lokaler i byens rådhus. I forhallen var der etableret salgsboder, hvor man kunne købe bøger, T-shirts og billeder. Således havde de to kendte korncirkelfotografer, Lucy Pringle³ og Steve Alexander⁴, hver deres stand, hvor man kunne udvælge og købe fotoaftryk fra deres samlede kollektion.

Mange af folkene bag symposiet har været med i årevis. Det er bl.a. navne som Andy Thomas⁵, Karen Douglas⁴ og Michael Glickmann. Det er intelligente mennesker med stor erfaring og en glimrende sans for humor.

Desværre tillod tiden (og økonomien – samlet pris for 3 dages foredrag var £ 225 pr. person) os kun at deltage i den første dags foredrag. Det viste sig at blive en særdeles interessant og givende dag.

Kl. 10.15 begyndte dagens talerække, der varede til ud på aftenen kun afbrudt af diverse the- og spisepauser. Første taler var den amerikanske journalist Michael Miley, som har en mystisk, spirituel indfaldsvinkel til stoffet. Hans foredrag havde titlen »UFO'er og ånden«.

Mark Hayward fortalte om en selvoplevet hændelse, hvor en korncirkel havde givet ham svar på et problem, som han havde tumlet med i længere tid. Han er overbevist om, at der foregår en kommunikation mellem mennesker og intelligenserne bag korncirklerne. I sit civile liv er han seniorudvikler inden for computerindustrien, 32 år.

Isaac Tapeiro er forhenværende danser i Israel, nu landmand og indehaver af et musikstudio i New York. Han blev »indfanget« af korncirklerne i 1993, hvilket vakte hans interesse for åndsvidenskab og kabbalaen, som var hans emne.

Fotografen Steve Alexander er en af nøglepersonerne i dokumentationen af korncirkelforekomsterne.
Foto: Jan Koed

Jim Lyons præsentation fik mig til at spidse ører. Han er en ældre herre med en ingeniøruddannelse bag sig og en mangeårig karriere som forsker i industrien og på universiteter. Han har i mange år interesseret sig for jordenergi, hvilket har ført ham over i studiet af forhistoriske steder. Han forsker i den bevidsthedsmæssige forbindelse til korncirkelfænomenet og forsøger herigenem at bryde grænserne til en ny naturvidenskab. I øjeblikket studerer han Maxwells ligninger i deres oprindelige form.

Den unge tysker Andreas Müller⁶ fortalte engageret – og på et forbløffende godt engelsk – om den tyske side af korncirkelfænomenet. Det var overraskende for mig, at der nu er så mange forekom-

ster af korncirkler i Tyskland. Der er en interessant generel forskel mellem de engelske og de tyske former: mens de engelske mønstre som regel er meget veldefinerede og præcise i deres geometriske udtryk, er de tyske mere frie i formen.

Allan Brown havde kaldt sin præsentation for »Korncirkler og skabelsens geometri«. De mange tegninger af geometriske konstruktioner viste sig at blive en spændende rejse ind i den geometriske symbolverden. Allan Brown er kunstner og forfatter. Han er medforfatter til en bog om geometrien og matematikken bag Templet i Jerusalem, hvor det viser sig, at der er en forbløffende sammenhæng mellem korncirkelgeometrien, hellig arkitektur og solsystemets matematik.

Kl. 5 var Lynne McTaggart på programmet med titlen »Feltet: på jagt efter den hemmelige kraft«. Hun havde fået tildelt 1 time, men nåede ikke frem til tiden på grund af trafikproblemer. På en halv time skulle hun nu fremlægge et vidtfavnende stof på grundlag af sin bog af samme titel (se diføt nyt 66, s. 26). Det var interessant at iagttage denne journalistuddannede, ulasteligt klædte og soignerede forretningskvinde på rekordtid fortælle om bevidsthed, kvantefysik, vakuumfelt, nulpunktsenergi m.m., alt sammen kendt stof for undertegnede. I mine øjne en rigtig verdenstjenerkvinde.

Efter den (afkortede) spisepause var der meditation kl. 7.30 og digtoplæsning ved forfatteren Paul Bura – meget lunt og smukt.

Aftenens hovedtaler var Karen Douglas, som havde kaldt sit foredrag og lysbilledserie *Crop circles as Hermetic Devices*, en lidt mystisk titel, der kan oversættes

Kornet var lagt ned skiftevis med og mod urets retning. I baggrunden ses Silbury Hill. 20. juli 2002. Foto: Jan Koed

»Taleboblen« blev observeret første gang 18. juli ved North Down, Wiltshire. Kornsorten er hvede.

til noget i retning af »Korncirkler som in-vielseværktøj«. Hendes tese er, at korn-cirklerne er en videreførelse af den gamle mysterietradition med rødder tilbage til Ægyptens pyramider, gotikkens kate-draler, frimurerne m.v. Hun mener, at korncirklerne er kommet for at sætte skub i menneskehedens åndelige udvik-ling. En meget indsigtfuld gennem-gang.

Ør af en lang dags indtryk kunne for-samlingen til sidst læne sig tilbage i stole-ne og nyde Steve Alexanders smukke serie af lysbilleder fra de sidste mange års forekomster af korncirkler. Kl. 10 om af-tenen kunne Anita og jeg indtage aftens-maden på byens hyggelige indiske restaurant og nyde en velfortjent *pint*.

Kompasnålen slår ud

Jeg har givet dette referat af symposiets første dag, dels for at give et indtryk af de mange indfaldsvinkler, der er til korncir-kelfænomenet, dels give en fornemmel-se af, hvor seriøst der bliver arbejdet med sagen. De følgende dage fortsatte på samme måde med tilsvarende eller nye emner. Jeg havde gerne fortsat, hvis ikke vi havde disponeret anderledes hjem-mefra.

Lørdag morgen den 20. pakkede vi vores ting sammen, startede bilen mod Brighton, som vi skulle nå inden aften. Men nu havde vi fået så meget blod på tanden, at vi gerne ville se endnu en korncirkel i nærheden af Silbury Hill, som var blevet dannet, mens vi havde været i området.

Figuren var for så vidt ganske enkel, bestod af 10 cirkler i faldende størrelser sat af på en stærkt hældende kornmark. Den var let at nå frem til via en gammel vej fra romertiden, der stadig var farbar

Ved redaktionens slutning var der registreret 77 forekomster af korncirklér i England i 2002. Registreringen fortsætter.

Hollywood er på vej med en *actionfilm* baseret på korncirkelfænomenet. Filmen hedder *Signs* og har Mel Gibson i hovedrollen. Premieredato i Danmark 30.08.02.

En anden og mere seriøs film har fået titlen *Crop Circles. Quest For Truth*. Den blev omtalt på symposiet i positive vendinger. www.cropcirclesthemovie.com

til fods. Silbury Hill knejsede i baggrunden. Ved nærmere eftersyn viste det sig, at stråene i de enkelte cirkler var nedlagt skiftevis med urets retning og mod urets retning. Den største cirkel havde en diameter på ca. 34 m skridtet af på stedet.

Anita havde haft åndsnaerværelse nok til at medbringe et kompas, som nu kom i brug. Vi havde før hørt om fysiske fænomenér omkring korncirklér, såsom magnetisme, elektroniske kredsløb der sætter ud og lyd-fænomenér. Et spontant forsøg blev iværksat: Kompasset blev holdt hen over en cirkels centrum og udslaget aflæst. Når kompasset blev flyttet væk fra centrum, gav det forholdsvis hurtigt et udslag på ca. 40 i østlig retning (med uret). Udslaget holdt sig hele vejen til cirkelns periferi. Udslaget var det samme, hvad enten der var tale om en stor cirkel eller en mindre. Det var også uafhængigt af retningen på stråene.

Efter denne oplevelse kunne vi starte bilen med endnu et bevis på, at noget usædvanligt er på færde. Da vi passerede Avebury en sidste gang på vej nordover, opdagede vi i farten en korncirkel ude til højre, nydeligt formet som et hjerte – en smuk hilsen til os fra korncirkel-magerne.

Hvem står bag

Hvem er det, der laver korncirklerne, eller hvad er det for en kraft, der får kornet til at lægge sig ned, er spørgsmål, der hele tiden er nærværende. For mennesker, der kun har et overfladisk kendskab til fænomenet, er det nemt at afvise som svindel. Der skal kun et par forvirrede hoveder til at indrømme, at de står bag, eller en mere organiseret og vel-finansieret TV-kanal til at vise, at det sagtens kan lade sig gøre.

Dertil kommer, at der faktisk bliver lavet »seriøse« korncirklér af mennesker, der bruger de »ægte« korncirklér som inspiration for deres (kunstneriske) udfoldelser. Private firmaer har også opdaget denne mulighed for at reklamere for deres produkter.

Tilbage står, at korncirklerne forekommer i så store mængder år efter år, med mønstre af en sådan kompleksitet og geometrisk kreativitet, at det forekommer lige usandsynligt, at det skulle være menneskeværk som resultatet af en hvilken som helst anden tænkelig skaberkraft. Dertil kommer, at der findes adskillige veldokumenterede eksempler på, at de er dannet inden for et interval på ganske få timer fortrinsvis om natten.

Efter alle disse år er vi ikke kommet ét skridt nærmere til en alment anerkendt løsning af den store gåde. Min konklusion er, at vi her står over for en kraft af endnu ukendt herkomst. ■

Internet

1. www.cropcircleconnector.com
2. thecropcirclewebsite.50megs.com
3. home.clara.net/lucypringle
4. www.temporarytemples.co.uk
5. www.swirlednews.com
6. invisiblecircle.de